

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 93.611 van 28 februari 2001

A. 98.413/VIII-2010

Gemeenteraadsverkiezing te Saint-Nicolas

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 15 december 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Stéphane BODSON de ongeldigverklaring vordert van de gemeenteraadsverkiezing die op 8 oktober 2000 te Saint-Nicolas heeft plaatsgevonden;

Gezien het administratief dossier dat de Gouverneur van de provincie Luik heeft ingediend;

Gelet op het bericht voorgeschreven bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 juli 1956, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 september 1982, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 december 2000;

Gezien het verslag van Mevrouw DEBUSSCHERE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2001, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 februari 2001;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van de heer BODSON, verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

De uitslag van de gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000 te Saint-Nicolas was de volgende :

- 2 zetels voor lijst nr. 2 (Ecolo),
- 20 zetels voor lijst nr. 5 (PS),
- 2 zetels voor lijst nr. 8 (PSC),
- 3 zetels voor lijst nr. 10 (PRL-MCC),
- geen enkele zetel voor de lijsten nrs. 15 (RWF), 17 (PC) en 20 (UCD).

Verzoeker was kandidaat op lijst nr. 20 "Union Civique Démocratique", afgekort als UCD. Op 13 november 2000 heeft hij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik een "verzoekschrift tot ongeldigverklaring van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 8 oktober 2000" ingediend, waarvan het dictum als volgt gesteld is :

" Het verzoekschrift ontvankelijk en volkomen gegrond te verklaren;

Voor recht te zeggen dat verzoeker het slachtoffer is geweest van een totale, kennelijke en onbetwistbare discriminatie; ... dat die discriminatie klaarblijkelijk, wat de verkiezingsuitslag betreft, schade heeft berokkend aan degene die geen gebruik heeft kunnen maken van het recht van aanplakking.

Te verklaren dat de elektronische stemming onwettig is en te bevelen dat opnieuw de stembus (met het "papieren" stembriefje) wordt gebruikt in geheel het district Saint-Nicolas.

De burgemeester van Saint-Nicolas, Patrick AVRIL, te vervolgen wegens machts- en rechtsmisbruik !

De burgemeester van Saint-Nicolas en zijn lijstgenoten te veroordelen tot het betalen aan verzoeker van de som van 1 miljoen Belgische frank, ex aequo et bono als schadevergoeding voor materiële en morele schade voor alle strafbare feiten en de voormelde oorzaken ervan".

Tot staving van zijn beroep voert hij aan, enerzijds dat zijn partij het slachtoffer is geweest van een discriminatie, omdat ze haar opvattingen niet heeft kunnen kenbaar maken door aanplakking, doordat de aanplakborden van de verkiezingen door de PS gemonopoliseerd waren, en anderzijds dat het elektronisch stelsysteem strijdig is met artikel 25b van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.

Overwegende dat de bestendige deputatie bij beslissing van 7 december 2000 het bezwaar heeft afgewezen en de verkiezing geldig heeft verklaard, alsmede de geloofsbrieven van de verkozen leden, "onder voorbehoud van de eventuele toepassing van de bepalingen van de wet van 30 juni 1961 betreffende de epuratie inzake burgertrouw en van de bepalingen van artikel 73 van de nieuwe gemeentewet met betrekking tot de onverenigbaarheden inzake bloedverwantschap, aanverwantschap of voor echtgenoten"; dat de bestendige deputatie geoordeeld heeft "dat uit het onderzoek van het dossier blijkt dat het eerste nuttige quotiënt van lijst

nr. 20 (UCD) 106 bedraagt, terwijl de 27ste en laatste zetel toegekend is aan lijst nr. 8 (PSC), die het quotiënt 322 heeft behaald; dat er dient te worden op gewezen dat, indien dat niet gebeurd zou zijn, alle andere lijsten met een nuttig quotiënt van 119 tot 312 in aanmerking zouden gekomen zijn voor de laatste zetel" en "de lijst van verzoeker derhalve geen aanspraak zou hebben kunnen maken op de bewuste zetel"; dat de bestendige deputatie geoordeeld heeft dat verzoeker er geen voldoende belang bij had de verkiezing ongeldig te doen verklaren en zich voor het overige onbevoegd heeft verklaard om over de vordering uitspraak te doen;

Overwegende dat verzoeker ter ondersteuning van het onderhavige beroep een vergelijking maakt tussen zijn partij en de zogenaamde traditionele partijen, waaronder de PS, die hij ervan beschuldigt de aanplakborden van de verkiezingen te hebben gemonopoliseerd en de affiches van andere partijen te hebben afgescheurd en, in strijd met een beschikking in kort geding in verband met de aanplakking in Seraing, onregelmatige aanplakkingen te hebben verricht; dat hij eveneens de omstandigheid laakt dat de ochtend zelf van de verkiezing aan bepaalde stembureaus spandoeken geplaatst zijn; dat hij een deurwaardersexploot overlegt waaruit volgens hem blijkt welk nadeel hemzelf en zijn partij berokkend is;

Overwegende dat volgens artikel 74bis, § 1, van de gemeentekieswet "de verkiezingen (...) zowel door de bestendige deputatie als door de Raad van State alleen ongeldig (kunnen) worden verklaard op grond van onregelmatigheden die de zetelverdeling tussen de onderscheiden lijsten kunnen beïnvloeden";

Overwegende dat verzoeker de constatering van de bestendige deputatie wat betreft de nuttige quotiënten voor de toekenning van de laatste zetel niet

tegenspreekt, maar niet aantoon dat de feiten die hij laakt inderdaad de zetelverdeling tussen de lijsten hebben kunnen beïnvloeden; dat het middel niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker gewag maakt van een beschikking in kort geding gedaan te Brussel op 15 september 2000 en aanvoert "dat het aanvaard wordt en aangetoond is dat het gebruik van het elektronisch stelsysteem onregelmatigheden kan veroorzaken die tot vergissingen of geknoei kunnen leiden"; dat hij betoogt dat dat systeem, waarop toezicht wordt uitgeoefend door "de huidige machthebbers", onverenigbaar is met artikel 25b van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, goedgekeurd bij de Belgische wet van 15 mei 1981; dat hij tot staving van zijn stelling aanvoert dat hij 482 telefonische en andere contacten heeft gehad met personen die, evenals hun familieleden, zijn opvattingen zouden delen, terwijl zijn partij slechts 212 stemmen heeft behaald in de gemeente Saint-Nicolas en 356 in het district; dat dit volgens hem :

" de stelling (bevestigt) van een politiek complot tegen de partij van de UCD en de oprichter ervan";

dat hij voorts stelt dat :

" ook al toont deze constatering klaarblijkelijk en a fortiori aan dat het elektronisch stelsysteem hoegenaamd niet betrouwbaar is, ze dan nog ..., en verzoeker is zich hiervan bewust, niet als bewijs van geknoei voor welke rechtbank ook kan worden aangevoerd, maar in ieder geval het gerecht zou moeten wakker schudden en voldoende wantrouwen zou moeten scheppen opdat onze politieke "leiders" in de toekomst zouden overwegen een wijze van stemming in te voeren die minder onzekerheid biedt, die beter beantwoordt aan de meest elementaire kenmerken van de democratie";

Overwegende dat verzoeker in zijn betoog niet aantoon dat er enige onregelmatigheid begaan zou zijn die de zetelverdeling tussen de onderscheiden lijsten kan beïnvloeden; dat inzonderheid geen enkele verduidelijking

verstrekt wordt wat betreft de "contacten" die hij heeft gehad en de wijze waarop de stemming van de personen met wie hij contact heeft gehad had kunnen worden beïnvloed; dat, zoals verzoeker zich bewust lijkt te zijn, het middel niet-ontvankelijk is; dat voor het overige, op grond van de motieven die worden aangegeven in het arrest nr. 92.957 van 2 februari 2001 betreffende de gemeenteraadsverkiezing van de stad Brussel, de geautomatiseerde stemming conform is met artikel 25 b, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, dat geen enkele wijze van stemming verbiedt,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen. De beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik van 7 december 2000 wordt bevestigd. De verkiezing van 8 oktober 2000 te Saint-Nicolas wordt geldig verklaard.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op achtentwintig februari tweeduizend en één door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J. -Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.